

شکستگی استخوان نازک نی (فیولا) به تنهایی:

این شکستگی ها اکثرا به علت ضربه مستقیم به کناره خارجی ساق ایجاد می شوند. در این موارد خط شکستگی معمولا عرضی است. گاهی اوقات شکستگی استخوان نازک نی همراه با شکستگی قوزک مچ پا و بدنبال پیچ خوردگی مچ ایجاد میشود. در این موارد شکل شکستگی معمولا بصورت مارپیچی است. در این شکستگی هم درد بر روی استخوان نازک نی است و این درد با فشار دادن به محل شکستگی بیشتر میشود. بیمار معمولا میتواند راه برود و به همین خاطر اکثر بیماران به شکستگی شک نکرده و به پزشک مراجعه نمی کنند. در شکستگی های قسمت های بالای استخوان نازک نی ممکن است عصب پروئال (عصب نازک نی) آسیب ببیند .

درمان:

درمان شکستگی استخوان ران و ساق پا بسته به نوع و محل شکستگی متفاوت خواهد بود. برای مثال ، شکستگی های استرسی معمولا تنها به استراحت و ثابت نگه داشتن پا نیاز دارند .

تشخیص :

تشخیص قطعی این شکستگی ها با استفاده از رادیو گرافی ساده صورت می گیرد. رادیو گرافی می تواند شکل شکستگی و میزان جابجایی را نشان دهد .

شکستگی استخوان درشت نی (تیبیا) به تنهایی :

این شکستگی ها معمولا به علت ضربات مستقیم به ساق بوجود می آیند. در این شکستگی ها قطعات معمولا جابجایی کمی دارند و درد بر روی استخوان درشت نی همراه با تورم در ناحیه شکستگی وجود دارد. به علت جابجایی کم قطعات ، تغییر شکل ظاهری در ساق وجود ندارد و به همین علت ممکن است بیمار به شکستگی شک نکرده و به پزشک مراجعه نکند .

شکستگی هر دو استخوان ساق پا :

شکستگی هر دو استخوان ساق می تواند بر اثر ضربات مستقیم یا غیر مستقیم ایجاد شود. ضربات مستقیم مانند تصادفات اتومبیل یا موتور سیکلت است. در این آسیب ها معمولا شکستگی بصورت عرضی یا خرد شده است . به علت شدت بالای ضربه و اینکه استخوان درشت نی دقیقا زیر پوست قرار گرفته است این شکستگی ها به آسانی تبدیل به شکستگی باز می شوند. گاهی اوقات هم شکستگی به دنبال ضربات غیر مستقیم بخصوص در حین ورزش ایجاد می شود . در این حالات چون مکانیسم شکستگی معمولا به صورت پیچ خوردن ساق است خط شکستگی معمولا به صورت مارپیچی است .

علائم شکستگی :

مهمترین علامت این شکستگی درد در ناحیه ساق است. درد با فشار به محل شکستگی و یا حرکت دادن محل شکستگی بیشتر می شود. بیمار قادر به راه رفتن با پای شکسته نیست. ساق متورم شده و ممکن است به علت جابجا شدن قطعات شکستگی ساق تغییر شکل بدهد. اگر شکستگی باز باشد زخم پوستی دیده می شود و ممکن است لبه استخوانهای شکسته از درون زخم دیده شوند. از عوارض بسیار مهم این شکستگی سندروم کمپارتمان است که به علت خونریزی و تورم شدید ساق ایجاد می شود. بنابراین در هر بیماری که دچار شکستگی ساق شده است باید معاینات لازم برای رد یا اثبات این عارضه به عمل بیاید . احتمال آسیب به عروق و اعصاب ساق در این شکستگی ها وجود دارد و پزشک معالج معاینات عروقی و عصبی اندام را به دقت در مورد این بیماران انجام می دهد.

شناسنامه پمفلت آموزشی	
عنوان	شکستگی دابل ساق پا
تهیه و تدوین	صدیقه کمانی - کارشناس پرستاری واحد آموزش سلامت
مشاور علمی	آقای دکتر همتیان
سال تهیه	آذر 1404
کد پمفلت	AW8-30
www.goldis.mui.ac.ir - بیمارستان گلدیس شاهین شهر	
منابع علمی: کتاب داخلی جراحی برونر و سودارث -	

داروها:

پزشک برای کاهش درد و التهاب ناشی از شکستگی از داروهای مسکن مانند استامینوفن یا بروفن یا ترکیبی از این دو دارو را پیشنهاد کند. اگر دردتان شدید باشد، پزشک داروی مسکن قویتری تجویز خواهد کرد.

عمل جراحی:

اکثر شکستگی ها با ثابت نگه داشتن پا بهبود می یابند. البته، ممکن است نیاز باشد که در درمان شکستگی استخوان ران و ساق پا با استفاده از عمل جراحی ابزارهای تثبیت داخلی مانند پلاک، میله یا پیچ در درون پا قرار بگیرند تا استخوان ها را در طول دوره بهبودی ثابت نگه دارند.

فیزیوتراپی و ورزش:

در درمان شکستگی استخوان ران و ساق پا پس از برداشته شدن اسپلینت یا گچ به تمرینات توان بخشی یا فیزیوتراپی نیاز خواهید داشت تا بتوانید سفتی را کاهش داده و دامنه حرکت طبیعی پای آسیب دیده را دوباره به دست بیاورید.

آماده سازی پا و جا اندازی استخوان ها

معمولاً درمان اولیه پای شکسته در یک اورژانس یا کلینیک مراقبت های فوری شروع می شود. در اینجا، پزشکان عموماً آسیب وارده را ارزیابی کرده و به کمک یک اسپلینت پایتان را ثابت نگه می دارند. اگر شما یک شکستگی جابجا شده داشته باشید، ابتدا پزشک باید قطعات را دستکاری کرده و آن ها را به وضعیت اولیه برگرداند (فرایندی که به آن جاناندازی گفته می شود) و سپس اسپلینت را نصب کند. در برخی موارد، شکستگی به مدت یک روز با اسپلینت نگه داشته می شود تا پیش از گچ گرفتن ورم پا کاهش پیدا کند.

ثابت نگه داشتن:

برای موفقیت آمیز بودن درمان باید حرکت استخوان شکسته محدود شود، که برای این کار به یک اسپلینت یا گچ نیاز است. همچنین بیمار برای جلوگیری از قرار گرفتن وزن بدن بر روی پای شکسته می بایست به مدت شش تا هشت هفته یا بیشتر از چوب زیر بغل یا عصا استفاده کند.